

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Sectio III. De abortu, difficili partu, lactis exsiccatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

sent, quantumvis frequenti crimine. & armata manu periculum, Domini aduertissent. considerent hoc iuris studiosi. cum legent *l. quaedam D. extraordi. criminis* cuius hæc sunt verba, *In prouincia Arabia σκωπελισμους* crimen appellant, cuius rei admissum tale est. plerique inimicorum solent prædium inimici σκωπελίζει id est lapides ponere, indicio futuros, si qui eum agrum coluisset, malo letho periturum esse insidiis eorum qui scopulos posuissent, quæ res tantum timorem habet, ut nemo ad eum agrum accedere audeat. crudeliter atem timens tum qui scopulismum fecerunt. hanc rem exsequi solent Præsides grauius, usque ad poenam capitis. quia & ipsa res mortem comminatur. Sic Ulpianus. Pineda noster copioso in Iobum commentar. de hoc crimine interpretatur illud, *sed cum lapidibus regionum partem tuam. capit. 5. v. 23.* Eum lege mihi nondum liquet an de hoc crimine capiendum.

Suspicio mihi præterea est de maleficio, in crimine *sacculariorum*, de quo Iureconsultus ait, hoc nomine dictos, qui vetitæ artes exercentes in sacculos, partem subducunt, partem subtrahunt. I. *saccularij D. de extraordinar. criminis*. Nam arbitror, non quosuis sacculi seu crumena excitores vel subductores, *βαλαυτιουμους*, sed eos qui vetitarum (hoc est magicarum) artium ad id subsidio vtuntur ita nuncupari; quales illi sunt, qui in Iulu ab Hispanis dicuntur, *carger el dado*. Nam ceteri crumenilegi simpliciter furibus sunt annumerandi: sicut & ille de quo Virgilius,

Et succus pecori & lac subducitur agni.

Et ille Plautinus, qui ait,

...Propino magum poculum: ille bibit,

Caput ponit, condormiscit, ego sibi subduco amulum.

Nec enim assentior Petro Gregorio

hæc duo ad *sacculariam* referenti *li. 37. Syntagmat. Iuris cap. 14. n. 7.* Licet etiam huc referre maleficium vetus Circi aurigariorum de quo D. Hier. in vita Hilarionis, *Auriga Gazensis in curru percussus à demone totus obrigit: ita ut nec manum agitare nec ceruicem posset reflectere.* Delatus ergo in lecto cum solam linguam moueret ad preces, audit: non prius posse sanari, quam crederet in Iesum, & se sponderet arti pristina renunciaturum: credidit, spondit, sanatus est. Arnobius etiam lib. 1. inter ceteros Magi effectus numerat, in curculis equos debilitare, incitare, tardare.

SECTIO III.

De abortu, difficili partu, lactis exsiccatione.

DE triplici hoc maleficio præter Crilland. q. 6. alij quoque sunt testes. Sic enim scribit Ioan. Nider. lib. vlt. Fornicarij, in oppido Boltingen, *Lausanensis diocesis*, quidam dictus Staldelein, grandis maleficus, captus per præstatum Petrum iudicem loci fitebatur se in certa domo, ubi vir & uxor simul manebant, per sua maleficia successisse in utero uxoris præstatæ septem circiter infantes, ita ut semper abortum faceret, in femina annis multis necasse. Simile fecit in eadem domo omnibus pecoribus factis, quorum nullum vitium partum edidit in eisdem annis. Postea ex eiusdem confessione instrumentum maleficij, quod fuerit, ostendit his verbis, *subter lumen ostij domus se lacertam posuisse dixit, & si moueretur, secundum atem inhabitantibus restituendam prædixit: cum autem serpens ille quereretur sub limine, nec inueniretur, quia in puluerem fortassis redactus erat, puluerem sex terram de sub-*

ter positam assortabant, & in eodem anno uxori & omnibus iumentis domus fecunditas restituta est.] Solo interdum afflatu abortum adferre ostendit Nicol. Remigiuss. 2. l. 7.

De pariendi difficultate & quidem perpetua sic Apuleius b, amatoris sui uxorem, quod in eam dicacule probrum dixerat, iam in sarcinam pragnationis obsepto utero, & repugnatofatu, perpetua pragnatione damnauit.

Ut cuncti numerant, octo annorum missa illa onere, velut elephantum paritura distenditur.] Latino Græcus accedit scriptor Pausanias, cuius in Baoticis ista habentur; Pharmacidæ Thebani à Iunone missas aiunt, ut parturienti Alcmena impedimento essent, sed eas, dum Alcmena partum inhiberet, à Tyresia filia Historide, tali commento delusas. Ex eo namque loco, unde illa facile audire possent, clamauit, peperisse iam Almenam: illas ea voce deceptas, statim abisse. Almenam ilico puerum emxam.]

De tertio, præter Griland, legi potest illo vetustior Spreng. Quædam (ait) nocturnis temporibus & sacratoribus utique, ex inductione diaboli, ob offensam diuina maiestatis maiorem, in quocumque angulo domus suæ se collocant, vrceum inter crura habentes, & dum cultrum vel aliquod instrumentum in parietem vel columnam insigunt, & inanus ad inungendum adponunt, tunc suum diabolum, qui semper eis ad omnia cooperatur, inuocant, & quod de tali vacca ex tali domo, qua sanior, & qua magis lacte abundat, mulgere affectat, proponit, tunc subito diabolus ex mammellis illius vacca lac recipit, & ad locum ubi malefica residet, & quasi de illo instrumento suat reponit.) Superioribus annis Treuirensh in ciuitate combusta fuit malefica que confitebatur, se solitam ex pariete per epistomium lac, quod diuen-

debat plurimis, mulgere. Baldui. Ronseus Medica venationis epist. 50 docet solitos à maleficis vtres consui ad anatis similitudinem ex corio, quos vulgo appellant *Littelaten*; & eis vti ad emulgendum lac è vaccis alienis, & hos vtres sponte sua ire vacuos, vel ab ijs in pratis collocari, & mox plenos ad domum maleficæ redire; quod comprobatur rei gestæ vera narratione, quam habes lector lib. 6. cap. 2. sect. 1. quæst. 3. à me verbis eius relatam. Aliæ herbis, verbis, vel solo attractu, lacte priuant armenta, pecoraque quæ lubet. Bibrana Laodunensis saga solis minis vbera vicinæ mulieris sic exsiccauit, vt ad obitum vsque sagæ, quamuis multos pepererit, lacte semper caruerit. Claudam hanc sectionem verbis Grilandi: Quædam veneficia sunt ad desiccandum totum lac vnius gregis, vel secundæ armenti vaccarum, adeo quod nihil casei penitus reddant, quamuis antea in maxima abundantia reddidissent: & similiter abortiones totius gregis, vel armenti inducere possunt: prout alias vidi & habui in factis Roma, quod duæ malefica mulieres, cum istis maleficis perire fecerat abortando multos pecudum fetus, & matres desiccauerant penitus.) De hoc auertendi lactis maleficio, eiusque remedio, lepida narratio quædam exstat in Ioan. Beetzij Carmelitæ Præceptorio ad 1. præcept. Exposit. vlt. c. 7. his verbis: Quædam vetula dierum malorum plena, volens ex inuidia impedire lac vacca vicini sui, accepit cultellum pergens ad ostium domus in qua fuit vacca, & ponens se contra splendorem luna, dixit:

Hier sny dick een spaen in mollekens
ghevvaen,

Ende een ander daer toe, so neem
ick het melck van deser koe.

Hæc

Hæc verba audiens Dominus vacca, arripuit fustem, & currens post eam, atque percutiens aiebat.

Hier slaen ick eenen slach, ende eenen anderen als ick mach,
Ende den derden daer toe, soo behoudick d' melck metter koe.

Hoc erat optimum remedium.] hæc Betzius vir eruditus, qui ante annos ferme centum triginta vixit, inter Carmelitani Ordinis viros illustriores. Huic maleficio simile reperi apud eundem eodem loco de frumenti auerfione narratum his verbis: *quædam mulier circumiit Bonarium cum frumento, dicendo, illum versum super aspidem, &c. post veniens ad domum suam, habuit fistulam in solario, quam manu accipiens & prædicta verba dicens, cecidit totum frumentum illius bonarii coram se per fistulam in solario, & ita furabatur frumentum de agro: que tandem per quendam Episcopum deprehensa & combusta est.* Hæc ille licet barbarè bona tamen fide. Quis non agnoscit frumenti huius vectorem demone? quid ergo ridet illud poetæ?

Atque s' tas alio vidit traducere messes.

Vel XII. tab. prohibitionem: NEVE ALIENAM SEGETEM PE LLEXERIS.

SECTIO IV.

De sagittarijs, Assassinis, & Imaginum fabricatorib. maleficis,

VNT vel præcipui huius classis malefici; quos vocant Sagittarios, seu Balistarios; quorum Innocentius tertius Papa, vocat artem, mortiferâ & odibile & sub pœna Anathematis cõtra Catholicos & Christianos exerceri vetat. Cuius Pontificiæ sanctionis vereor, ut satis probam nobis interpretatio-

ali. s. Decretal. tit. de sagitt.

nem gregarij iuris interpretes cuderint, qui accipiunt de bello iniusto Christianos læssentibus cum arcibus & sagittis. Quæso quid peccare, in vtentibus arcu & sagittis? an quod eminus, & quasi ex insidijs? quasi vero id in hoste distinguendum, dolo an virtute? quasi minus peccet, qui sic cominus latro, quam qui sclopo de longinquo interficiat eminus? quid ergo iam olim mihi visum, canone isto percelli singulare quoddam genus maleficorum; qui sagittarii seu Balistarii vocati: quos accuratè Sprengerus describit b. hi fæderantur demoni. nam ex pacto ipsi adducunt animæ & corporis dominium, ille vicissim pollicetur se ad futurum, ut quem, longissime dissitum volent, infallibili icu trajiciant. Solemnia seu ritualia sunt ista. præstat demoni homagium, mox sexta feria proxima Hebdomadæ maioris, infra tempus missæ, sacram crucifixi imaginem aliquam sibi deligunt, in quam, ut in scopum, tela colliment, vel (quod Petr. Binsfeldius testatur) sclopo post tergum eiaculato glandes plumbeas emittant. Nec constat, an aliqua tunc verba ad hanc operis apostasiam adijciant. Postea certo telorum numero in crucifixi imaginè emisso, credunt se totidem vno die, quoscunque deligent, necare posse quocunque illi loco fuerint, etiam remoto & concluso. Dæmon enim spondet, se tela eo perlaturum, & hostili in corpore defixurum. Ea tamen hæc lege: si hominem necandum maleficus aliquando viderit, & tunc iterum de nouo actuali (ut vocant) consensu eum occidit voluerit. Vltimo pollicetur tantâ illi se, balista bombardæ iaculandi peritiam tributurum, ut denarium capiti impositum, absque capitis læsione valeant deijcere. Subijcit duo exempla huiusmodi facinorosorum. Vnum Pü-

cleri